

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

Д/р
15663

Факультет романо-германської філології

Кафедра зарубіжної літератури

Д и п л о м н а р о б о т а

спеціаліста (СД)

на тему: «Герої повоєнного покоління у творчості Ф. С. Фіцджеральда та Е. Хемінгуея ("Великий Гетсбі", "Фієста")»

«The characters of the postwar generation in Frances Scott Fitzgerald's and Ernest Hemingway's works ("The Great Gatsby", "Fiesta")»

Виконала: студентка заочної форми навчання

спеціальності 035.04 Германські мови

та літератури (переклад включно): англійська

Александрова Дарія Максимівна

Керівник доцент, к.ф.н. Помогайбо Ю.О.

Рецензент доцент, к.ф.н. Пилипюк К. М.

Рекомендовано до захисту:
протокол засідання кафедри
№ 11 від 18.05.17

Захищено на засіданні ЕК № 3
протокол № 21 від 22.06.17

Оцінка 90/90 / С / 75
(за національною шкалою, шкалою ECTS, бали)

Завідувач кафедри

(підпис)

Силантьєва В. І.

Голова ЕК

(підпис)

Карпенко О.Ю.

Одеса – 2017

429661

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ФЕНОМЕН «ВТРАЧЕНОГО ПОКОЛІННЯ» В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ ст.....	6
1.1. Перша світова війна та її вплив на літературу США	6
1.2. Європейський і американський варіант літератури «втраченого покоління».....	8
РОЗДІЛ II. ПОВОЄННА ГЕНЕРАЦІЯ В «ЕПОХУ ДЖАЗУ» (РОМАН Ф.С. ФІЦДЖЕРАЛЬДА «ВЕЛИКИЙ ГЕТСБІ»).....	13
2.1. Нові цінності американського суспільства в «епоху джазу»: міф про «американську мрію» (есе Ф. С. Фіцджеральда «Відгомін століття джазу»).....	13
2.2. Герої повоєнного часу в романі «Великий Гетсбі».....	15
2.2.1. Джей Гетсбі – ідеаліст і «останній романтик»	17
2.2.2. Том і Дейзі Б'юкенен як представники нової моралі.....	22
2.2.3. Образ оповідача Ніка Каррауея.....	29
РОЗДІЛ III. ТРАГЕДІЯ «ВТРАЧЕНОГО ПОКОЛІННЯ» В РОМАНІ Е. ХЕМІНГУЕЯ «ФІЄСТА».....	35
3.1. «Гурток Брет»: легкий стиль життя травматизованого покоління.....	37
3.2. Стоїчний кодекс Джейка Барнса.....	43
3.3. Природа та інші вічні цінності як опозиція абсурду і хаосу буття.....	48
ВИСНОВКИ	52
ЛІТЕРАТУРА	56
SUMMARY.....	61

ВСТУП

Актуальність дослідження. Найвідомішими постатями в американській літературі першої половини ХХ ст. вважаються Е. Хемінгуей (Ernest Miller Hemingway, 1899 –1961) та Ф. С. Фіцджеральд (Francis Scott Key Fitzgerald, 1896–1940). Вони увійшли в літературу як виразники американського менталітету та настрою молодих американців, які пройшли Першу світову війну. Френсіс Скотт Кей Фіцджеральд – проголошений співцем «віку джазу», увійшов в історію світової літератури завдяки своїм романам про життя Америки в 1920-ті роки, серед яких особливо відомий «Великий Гетсбі» («The Great Gatsby», 1925). Ще за життя письменника критики віддавали перевагу саме цьому роману Ф. С. Фіцджеральда, вважаючи його неперевершеним шедевром майстра.

Ернест Міллер Хемінгуей – американський письменник та журналіст, лауреат Нобелівської премії з літератури 1954 року, лауреат Пулітцерівської премії 1953 року. Він здобув широку популярність завдяки своїм романам та оповіданням, а також завдяки активному та наповненому пригодами життю. Його лаконічний та насичений стиль оповіді відіграв значну роль у літературі ХХ століття. Перший по-справжньому письменницький успіх прийшов до Е. Хемінгуея у 1926 році після виходу в світ «І сходить сонце» або «Фієста» («The Sun Also Rises»), песимістичного, але водночас блискучого роману про «втрачене покоління» французьких та іспанських репатріантів 1920-х років. Цікаво те, що назва «Фієста» не належить самому письменнику. Так було названо твір, який був видан у Англії. Однак Е. Хемінгуей, який мав повне право протестувати, не відмовився від цієї назви. І вже у 1935 році роман виходить під заголовком «Фієста» («І сходить сонце»).

У реальному житті Е. Хемінгуей та Ф. С. Фіцджеральд були друзями. Вони були дуже різними, проте мали спільні точки дотику: тематична і ідейна близькість творів, яскравий стиль життя, харизматичність і амбіційність. Журнали того часу любили порівнювати долю цих двох літературних велетнів з

боксерським поєдинком. Поєдинком, в якому Е.Хемінгуей постійно відправляв Ф. С. Фіцджеральда в нокдаун, але той вперто підіймався. Втім, творчість кожного з них можна назвати унікальною і неперевершеною, адже їхні романи і досить захоплюють читачів.

Предметом цього дослідження є романи Ф.С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі» та Е. Хемінгуея «Фієста», які, на нашу думку, якнайкраще відтворюють цінності американського повоєнного покоління 1920–1930-х рр.

Роман Ф. С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі», за твердженням відомого сучасного критика Дж. Олдріджа, це «одна з останніх спроб американського письменника безпосередньо висловити сутність сучасного американського життя» [24]. На перший погляд, це історія простого американського юнака, який, як і герої багатьох романів «втраченого покоління», пройшов через війну. Але, в той же час, відзначає Т. Н. Денисова, досвід війни «не позбавив його смаку до життя, великої мрії і конкретної мети: розбагатіти й одружитися на коханій дівчині, яка відчуває себе комфортно тільки в розкоші» [10, с. 136].

У романі Е. Хемінгуея «Фієста» передана атмосфера страждання, муки, зовнішньої невлаштованості і внутрішньої порожнечі «втраченого покоління». Герой роману, Джейк Барнс, хоче й не може любити, а його кохана Брет бажає, але не вміє бути вірною. У обох романах автори показали те, що не зважаючи на відчуття відчуженості, самотності й безплідності існування, люди, яких торкнулася війна, не втратили віри у життя, вміння радіти, любити ті цінувати вічне.

На нашу думку, актуальність обраної теми визначається декількома факторами: а) необхідністю проаналізувати та прокоментувати обрані романи Ф. С. Фіцджеральда і Е. Хемінгуея в контексті новітніх критичних досліджень; б) актуальною проблематикою романів, співзвучною перехідному часу ХХ–ХХІ ст. як кризисної епохи, періоду розвінчаних ідеалів і девальвованих цінностей.

Теоретико-методологічну основу роботи склали праці вітчизняних і зарубіжних критиків: А. Горбунова [7], А. Зверева [17], Т. Денисової [10], Я. Засурського [14], Ю. Лідського [22], Н. Колесникової [19], А. Старцева [34,

36] присвячені творчому доробку Ф. С. Фіцджеральда , і також твори Б. Грибанова [8, 9], Я. Засурского [13], Д. Затонського[15], І. Кашкіна[18], Ю. Олеси [28], А. Петрушкіна [30], в яких розглядаються окремі аспекти творчості Е. Хемінгуей. Серед зарубіжних дослідників відмітимо праці У. Аллена [3], Е. Тернбула [39], Т. Ставола [57], М. Коулі [47].

Мета даної роботи визначається нами наступним чином: проаналізувати образи героїв та систему персонажів романів Ф. С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі» та Е. Хемінгуей «Фієста», виявити спільне та відмінне в образах героїв «втраченого покоління».

Для досягнення мети необхідно вирішити такі *завдання*:

1) розглянути творчість Ф. С. Фіцджеральда та Е. Хемінгуей в контексті літератури «втраченого покоління»;

2) порівняти європейський і американський варіанти сприйняття трагедії «втраченого покоління»;

3) визначити ціннісні орієнтири американського суспільства повоєнної доби на матеріалі роману «Великий Гетсбі», а також есе «Відгуки епохи джазу»;

4) розглянути образ «втраченого покоління» у романі Е. Хемінгуей «Фієста»;

5) порівняти образи Джейка Барнса і Джея Гетсбі в романах, що аналізуються.

Отже, *предметом* дослідження є романи Ф.С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі» та Е. Хемінгуей «Фієста».

Об'єкт дослідження – образ героїв повоєнного покоління в романах Ф. С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі» та Е. Хемінгуей «Фієста».

Структура роботи. Дана робота складається з вступу, трьох розділів, висновків і списку критичної літератури.

Список критичної літератури налічує 59 позиції.

ВИСНОВКИ

Френсіс Скот Фіцджеральд та Ернест Хемінгуей належать до найвідоміших американських письменників ХХ століття, які увійшли в історію світової літератури як представники літератури «втраченого покоління». У романах Ф. С. Фіцджеральда і Е. Хемінгуей, досліджених у роботі, відтворені дезорієнтований стан та духовна розгубленість молодих фронтовиків, учасників Першої світової війни, що повернулись після важких випробувань з глибоким моральним потрясінням.

Ф. С. Фіцджеральд, відомий як співець «епохи джазу», так само, як і Е. Хемінгей, яскраво і талановито відтворили у своїх творах внутрішню спустошеність і карнавальний стиль життя повоєнної Америки. Саме завдяки Ф. С. Фіцджеральду 20-ті рр. ХХ ст. отримали назву «The Jazz Age», а сам автор відтоді став сприйматися виразником ідей американської повоєнної генерації з її мріями, прагненням і розчаруванням. Е. Хемінгуей здобув широку популярність завдяки своїм романам та оповіданням, а також завдяки активному та наповненому пригодами життю. Його лаконічний та насичений стиль оповіді відіграв значну роль у літературі ХХ століття.

В першому розділі нашої роботи нами зроблено спробу дати оцінку міжвоєнному літературному процесу США та виявити специфіку американського сприйняття повоєнної дійсності. Для американської літератури період між двома світовими війнами виявився надзвичайно плідним, у 20-ті роки на літературну арену виходить нове покоління письменників (Е. Хемінгуей, У. Фолкнер, Дж. Дос Пассос, Ф. С. Фіцджеральд), які, за думкою Т. Денисової, вийшли у «авангард світового письменства». Цьому розквіту американської літератури сприяли як зовнішні чинники (Перша світова війна), так і внутрішні (індустріалізація, урбанізм, міграція). Новими аксіологічними домінанти цього періоду стали: 1) трагічна зневіра у гуманістичних цінностях як результат повоєнної кризи (ідеологія «втраченого покоління»); 2) шалений

потяг (особливо молоді) до насолоди життям на відміну від пуританської моралі старшого покоління («доба джазу»).

Відмінною рисою американського варіанту літератури «втраченого покоління» є звернення до теми безглуздості війни та до долі молодого інтелігента в повоєнній дійсності. В творчості Ф. С. Фіцджеральда синонімом світовідчуття «втраченого покоління» став «джаз». «Ера джазу» розпочалась незабаром після закінчення Першої світової війни і завершилась з настанням Великої депресії тридцятих років. Американську молодь захопила хвиля короточасних задоволень, споживчих радощів, розкутості та свободи. Замість традиційних пуританських цінностей (працелюбність, бережливість) стверджувалось право на миттєву насолоду. Саме так вони намагалися втекти, нехай ілюзорно, від своєї розгубленості і «втраченості».

У другій частині роботи було розглянуто систему персонажів роману «Великий Гетсбі», особливу увагу приділено поняттю «американська мрія» (віра в те, що в Америці кожна людина може розбагатіти, адже шанси на щастя надані всім і без винятку), відношення до якої і визначає характер героя і його місце у системі персонажів. В окремому підрозділі проаналізовано представників нової моралі, які є справжнім уособленням «комерційного варіанту» американського міфу.

Аналіз образів Тома і Дейзі Б'юкенен дає підставу стверджувати, що в «епоху джазу» відбувається злам ціннісної системи координат. В цьому світі можуть вижити і залишитися безкарними тільки люди, схожі на Тома і Дейзі, які вірять у помилкові ідеали, у владу грошей. Головними рисами таких людей стають цинічність і лицемірство. Вони протиставлені образам Ніка Карауея і Джея Гетсбі, нуворіша і останнього романтика, який зумів зберегти чистоту почуттів, вірність своїй мрії.

У третій частині роботи було розглянуто творчість Е. Хемінгуея та його варіант сприйняття «втраченого покоління» на основі роману «Фієста». Особливу увагу було приділено образу Джейкоба Барнса, який є носієм «стоїчного кодексу».

На початку творчого шляху Е. Хемінгуей виробляє власний кодекс сприйняття світу та існування у дисгармонійній реальності, він акцентує стоїцизм людини в «житті на краю». На відміну від героїв Ф. С. Фіцджеральда, які живуть почуттями та мріями, герої Е. Хемінгуея – мужні, небагатослівні, здатні стійко, гідно переносити і фізичний біль і удари долі.

В романі «Фієста» Е. Хемінгуей писав і про себе, вклавши в образ Джейка Барнса свій особистий досвід, багато пережите ним самим. Письменник хотів показати, що його герой Джейк Барнс, понівечений на війні і нездатний тепер брати участь в вічному кругообігу природи, зневірений в людях, намагається знайти силу і здоров'я в спілкуванні з природою і близькими йому людьми. В образі ж Гетсбі уживаються такі риси як мрійливість, романтичність і практицизм, раціоналізм. На відміну від Джейка Барнса, Гетсбі можна назвати романтиком – він наївний, щирий, вірить у «зелений вогник». З другого боку, Гетсбі залишається дуже практичною людиною. Проте багатство для нього – не самоціль, це засіб завоювати своє кохання.

В романі «Великий Гетсбі» Ф. С. Фіцджеральд розвінчує «американську мрію». Але для самого Гетсбі «американська мрія» завершується типовою «американською трагедією». Коли ілюзія вступає в контакт з реальністю, вона зберігає під своїми уламками Джея Гетсбі, людину, яка повірила у неї як в істину.

Е. Хемінгуей – письменник трагічного світовідчуття, його часто називали песимістом, хоча це в корені невірно. Характер хемінгуейівські творчості можна швидше визначити як трагічний героїзм. Він оспівує перемогу в самій поразці і всупереч їй стверджує і славить завзятість людського духу.

Творчість Ф. С. Фіцджеральда і Е. Хемінгуея об'єднує протест проти війни, а також тема розчарування в капіталістичній цивілізації. Їх герої намагаються відшукати нові, альтернативних точок опори, які не були зруйновані війною. Ними виявляються стоїцизм і внутрішня гідність героїв (у Е. Хемінгуея) та віра в ідеал (у Ф. С. Фіцджеральда). Звичайно, роман «Великий Гетсбі» за своєю проблематикою виходить за рамки літератури «втраченого

покоління», проте зберігає багато рис, властивих цій літературній течії. Можна стверджувати, що, незважаючи на відчуття безплідності існування, яке Ф. С. Фіцджеральда та Е. Хемінгуея висловили у своїх книгах, вони все-таки не втратили смаку до життя, вміння радіти дружбі, любові, спілкуванню з вічними цінностями буття.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абрамович Г.Л. Введение в литературоведение. Учебник для пед. ин-тов. Изд. 5-е, испр. и доп. — М. : Просвещение, 1970. — 390 с.
2. Анастасьев Н. Творчество Эрнеста Хемингуэя / Н. Анастасьев. — М. : Просвещение, 1981. — 112 с.
3. Аллен У. Традиция и мечта / У. Аллен. — М. : Наука, 1979. — 132 с.
4. Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества. — М., 1979 — 423 с.
5. Гиленсон Б. А. История литературы США / Б. А. Гиленсон. — М. : Академия, 2003. — 704 с.
6. Гиленсон Б. А. Потерянное поколение / Б. А. Гиленсон // Краткая литературная энциклопедия (КЛЭ) — [Электронный ресурс]. — Режим доступа:<http://feb-web.ru/feb/kle/kle-abc/ke5/ke5-9142.htm>
7. Горбунов А.Н. Романы Фрэнсиса Скотта Фицджеральда / А. Н. Горбунов. — М. : Наука, 1974. — 152 с.
8. Грибанов Б. Т. Ернест Хемінгуей: життя і творчість. Післямова // Хемінгуей Е. Вибране. — М. : Просвещение, 1984. — С. 203–220.
9. Грибанов Б.Т. Наш современник Эрнест Хэмингуэй / Б.Т. Грибанов // Хэмингуэй Э. Собр. соч. в 6 т. — М., 1993. — Т.1. — С. 113 – 124.
10. Денисова Т. Н. Історія американської літератури ХХ століття / Т. Н. Денисова. — К. : Києво-Могилянська Академія, 2012. — 485 с.
11. Зарубежная литература XX века: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / В. М. Толмачев, В. Д. Седельник, Д. А. Иванова и др. — М. : Академия, 2003. — 640 с.
12. Засурский Я.Н. Американская литература XX века / Я. Н. Засурский. — М.: Издательство МГУ, 1966. — 270 с.
13. Засурский Я.Н. Подтексты Эрнеста Хэмингуэя / Я.Н. Засурский // Хэмингуэй Э. Сочинения. — М., 2000. — С.337–358.
14. Засурский Я.Н. Фрэнсис Скотт Фицджеральд и «поэзия отрицательных величин» / Я. Н. Засурский // Американская литература XX века. — М.:

- Издательство МГУ, 1984. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа:<http://fitzgerald.narod.ru/critics-rus/zasur-poez.html>
- 15.Затонський Д. Ернест Хемінгуей – письменник і людина / Д. Затонський // Вікно в світ. – 1999. – № 6. – С.32 – 38.
- 16.Зверев А. М. Американский роман 20–30-х годов / А. М. Зверев. – М.: Худож. лит., 1982. – 256 с.
- 17.Зверев А. М. Фицджеральд, Френсис Скотт / А. М. Зверев // Писатели США: Краткие творческие биографии. – М.: Радуга, 1990. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа:<http://fitzgerald.narod.ru/critics-rus/zverev-pisatusa.html>
- 18.Кашкин И. Перечитывая Хемингуэя / И. Кашкин // Иностранная литература. – 1956.– № 4. – С. 75 – 83.
- 19.Колесникова Н. Б. Творчество Скотта Фицджеральда в критике / Н. Б. Колесникова // К проблемам романтизма и реализма в зарубежной литературе конца XIX–XX веков [сб. трудов]. – М.: МОПИ им. Крупской, 1976. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://fitzgerald.narod.ru/critics-rus/kolesnikova-tvorkrit.html>
- 20.Краткая история американской литературы / К. В. Спэнкерен; Ред. Х. Синкотта, Д. Клэк. – Информационное агентство США, 1994. – 135 с.
- 21.Кухалашвили В. К. Френсис Скотт Фицджеральд и американский литературный процесс 20–30-х годов XX века / В. К. Кухалашвили. – К. : Наукова думка, 1983. – 240 с.
- 22.Лидский Ю.Я. Скотт Фицджеральд. Творчество / Ю. Я. Лидский. – К. : Наукова думка, 1982. – 367 с.
- 23.Лидский Ю.Я. Творчество Эрнеста Хемингуэя/ Ю.Я. Лидский. – К. : Наукова думка, 1978. – 408 с.
- 24.Мендельсон М. О. «Второе зрение» Скотта Фицджеральда / М. О. Мендельсон // Вопросы литературы. – №3. – 1965. – С. 102–125.
- 25.Мендельсон М. Современный американский роман / М. Мендельсон. – М., 1964. – 534 с.

- 26.Николюкин А.Н. Утраченные надежды / А. Н. Николюкин. – М.: «Знание», 1984. – 64 с.
- 27.Олдридж Дж. После потерянного поколения / Дж. Олдридж. – М.: Прогресс, 1981. – 240 с.
- 28.Олеша Ю. Читая Хемингуэя / Ю. Олеша // Олеша Ю. Повести и рассказы. – М.: Худ. лит., 1965. – 342 с.
- 29.Петрухина М. В. Великий Гэтсби и мир Фрэнсиса Скотта Фицджеральда [Электронный ресурс] / М. В. Петрухина // Великий Гэтсби: Роман. – М.: Высшая школа, 1984. – Режим доступа: <http://fitzgerald.narod.ru/critics-rus/petruh.html>.
- 30.Петрушкин А. И. Концепция мира и человека в романах О. Хаксли «Шутовской хоровод» и Э. Хемингуэя «И восходит солнце» / А. И. Петрушкин // Поэтика реализма. – Куйбышев: Изд-во Куйбышевского гос. ун-та, 1982. – С. 91–111.
- 31.Петрушкин А.И., Агранович С.З. Неизвестный Хемингуэй. Фольклорно-мифологическая и культурная основа творчества / Петрушкин А.И., Агранович С.З.. – Самара: «Самарский дом печати», 1997. – 224 с.
- 32.Соловйов Е.Ю. Колір трагедії // Зарубіжна література і сучасність. М., 1970– С. 236 – 286.
- 33.Сонькин В. Великий Гэтсби. Тоска по Европе / В. Сонькин // Русский журнал. – 1999. – С. 32–35.
- 34.Старцев А. И. Горькая судьба Фицджеральда / А. И. Старцев // От Уитмена до Хемингуэя. – М.: Худож. лит., 1972. – 123 с.
- 35.Старцев А.И. От Уитмена до Хемингуэя. – М.: Советский писатель, 1981. – 375с.
- 36.Старцев А. И. Скотт Фицджеральд и «очень богатые люди» / А. И. Старцев // Иностранная литература. – №5. – 1971. – С. 12–20.
- 37.Толмачёв В. М. Композиционное своеобразие «Великого Гэтсби» (функция повествователя) // Вестник МГУ. Филология. –1982. – №4. – С. 36 – 43.

- 38.Толмачёв В. М. Становление американского литературного сознания в XX веке; «Потерянное поколение» и творчество Э.Хемингуэя; В поисках «великого американского романа» // Зарубежная литература XX века: Учебник для вузов / Под ред. Л.Г.Андреева. – М.: Высшая школа, Изд. центр "Академия", 2000. – С. 245 – 256.
- 39.Тэрнбул Э. Скотт Фицджеральд / Э. Тернбул [пер. с англ. Е.Логинова, Г.Логиновой]. – М.: Молодая гвардия, 1981.– 318 с.
- 40.Финкельштейн И. Советская критика о Хемингуэе / Финкельштейн И. // Вопросы литературы. – 1967. – № 3. – С. 174–190.
- 41.Финкельштейн И. В поисках поэтической истины: Зарубежная критика о Хемингуэе / Финкельштейн И. // Вопросы литературы. 1965. № 4. С. 146–168.
- 42.Фицджеральд Ф. С. Великий Гэтсби: романы / Ф. С. Фицджеральд [пер. с англ. Е. Калашниковой, М. Лорие, О. Сороки]. – М.: Эксмо, 2013. – 608 с.
- 43.Фицджеральд Ф.С. Из писем / Ф. С. Фицджеральд // Вопросы литературы. – №2. – 1971. — С.158–191.
- 44.Фицджеральд Ф. С. Отзвуки века джаза / Ф. С. Фицджеральд // Последний магнат. Рассказы. Эссе. – М.: Сварог, 1993. – 427 с.
- 45.Хемингуэй Е. Избранное / Е. Хемингуэй. – Кишинёв : Штиинца, 1974. – 636 с.
- 46.Bewley M. Scott Fitzgerald's criticism of America / M. Bewley. – Englewood Cliffs, 1963. – 125 p.
- 47.Cowley M. Exile's Return / Malcolm Cowley. – New York: Viking Press, 1962. – 293 p.
- 48.FitzgeraldF. Scott. Echoes of the Jazz Age / F. Scott Fitzgerald// Scribners Magazine. –№5. – 1931. – P. 459–465.
- 49.Fitzgerald F. Scott. The Great Gatsby (англійською мовою) / Fitzgerald F. Scott. – К. : КМ-БУКС, 2015. – 175 p.
- 50.Fitzgerald F. Scott.Tender is the Night / F. Scott. Fitzgerald. – London Wordsworth Editions Limited, 1995. – 288 p.

51. Gale Robert L. An F. Scott Fitzgerald Encyclopedia /L. Gale Robert.–London: Greenwood Press, 1998.–132 p.
52. Halliday E. M. Hemingway's Ambiguity: Symbolism and Irony //Hemingway E. A Collection of Critical Essays. – N.Y., 1956.
53. Hanzo T. The Theme and the Narrator of "The Great Gatsby" - In: Hoffman F. J. Ed. by "The Great Gatsby", p. 286-296.
54. Hemingway E. Fiesta, and the sun also rises: Книга для чтения на английском языке. – СПб.: Антология, КАРО, 2013. – 288с. – (Серия «ModernProse»).
55. Hoffman J. The Twenties./J. Hoffman.–London: Archon Books, 1965. – 140 p.
56. Jackson R. Bryer. The Critical Reputation of F. Scott Fitzgerald / R. Bryer Jackson.–New Haven: Archon Books, 1961. – 88 p.
57. Stavola Thomas J. F. Scott Fitzgerald: Crisis in an American Identity / J. Thomas Stavola. – London: Vision Press, 1979. – 97 p.
58. Stein G. The Autobiography of Alice B. Toklas. – New York, 1933.
59. Way B. F. Scott Fitzgerald and the Art of Social Fiction / Way Brian. – London. Edward Arnold, 1980.– 105 p.

SUMMARY

The theme of the specialist paper is “The characters of the postwar generation in Frances Scott Fitzgerald’s and Ernest Hemingway's works ("The Great Gatsby", "Fiesta")”.

The investigation is based on the following tasks that have been set:

- to consider the works of F.S Fitzgerald and E. Hemingway literature in the context of literature of "the lost generation";
- to compare the European and American options of perception of the tragedy of "the lost generation";
- to determine the values of American society by the example of the novel "The Great Gatsby " and the essay " Echoes of the Jazz Age ";
- to consider the image of the "lost generation" in the E. Hemingway's novel "Fiesta";
- to compare Jake Barnes and Jay Gatsby 's images in novels which are analyzed.

The specialist thesis consists of the Introduction, three Chapters, Conclusion and the List of Cited Literature. In Introduction the topic of our work, topicality, purpose and objectives are formulated. In the first chapter we dwell upon the American and European options of literature of "the lost generation". In the second chapter we analyzed the “Jazz Age” and the face of generation in the F.S. Fitzgerald’s novel “The Great Gatsby”. In the third chapter we analyzed the tragedy of "the lost generation" on the basis of Hemingway's novel "Fiesta". The list of cited literature comprises 59 elements.

In the novel "The Great Gatsby" Fitzgerald presents a portrait of a generation of Americans who were the personification of "commercial" version of the "American Dream". If Gatsby combined multi-vector aspirations (wealth + love for Daisy), the "rich" are distinguished by confidence, belief in own exclusiveness, physical strength, individualism. The image of Gatsby coexist opposing features –

dreaminess, romance and pragmatism, rationalism. Gatsby tragedy is that a combination of different poles of his character appears viable.

In the novel "Fiesta" Ernest Hemingway also wrote about "the lost generation", but in his own way. In early career Ernest Hemingway produces its own code of perceiving the world, he emphasizes stoicism of human "life on the edge." Unlike the heroes of F. S. Fitzgerald (who are living with feelings and dreams) E. Hemingway's heroes are brave, laconic capable, decent carry physical pain and blows of fate. In the novel talking about courage of the writer Jake Barnes. He's looking for that for which it makes sense to live. E. Hemingway wanted to show how his character, who was mutilated in the war, tried to find the strength and health in communion with nature and friends. Unlike Jake Barnes, Gatsby can be called romantic – he is naive, honest, believes in the "green light".

F. S. Fitzgerald's and E. Hemingway's works unite a protest against war, and the theme of disappointment in a capitalist civilization. Their heroes try to find new, alternative points of support that haven't been destroyed by war.

Hemingway does not stop at describing the burning of life, and realizing all the idyllicity of the "jazz age", the impracticability of a dream, breaks with it and goes further while Fitzgerald continues to beat it on the subsequent heroes.